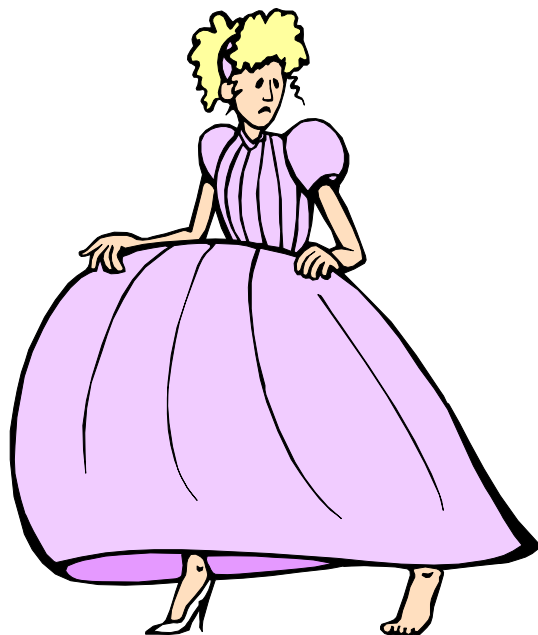

Cinerella

Fratres Grimm

Traduction: Sven Frank

Cinerella

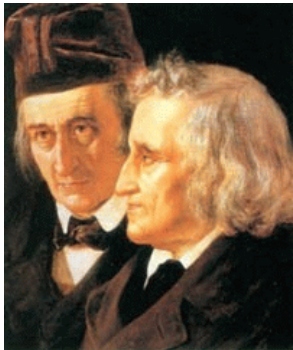
traducite in interlingua per Sven Frank, Germania. Correc-
tura: Italo Notarstefano, Italia.

Composition: Thomas Breinstrup. Publicate: agosto 2008
© 2008 Union Mundial pro Interlingua

*Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-com-
mercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o
imprime es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste
publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema
de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electro-
nic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a
bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permitti-
te citar in recensioni con indication del fonte.*

Biographia

Le fratres Jacob Ludwig Karl Grimm (1785-1863) e Wilhelm Karl Grimm (1786-1859) comenciava colliger contos circa 1806. Le collection es inter le libros le plus cognoscite in le mundo, mesmo si le prime edition appareva in solmente 900 copias e besoniava tres annos pro devenir exhaustite. Le contos ha apparite in plus que 160 linguas differente. Le prime parte, "Kinder- und Hausmärchen" (Contos de infantes e del casa) de 1812 contine 86 narrationes. Le secunde parte de 1814 contine 70 historias.

3

Cinderella

Olim il habeva un juvene puera qui se appellava Cinerella. Illa habitava con su matrastra e duo sororastras. Illas esseva multo discortese e la depreciava del matino al vespere. "Cinerella, face le lectos. Cinerella, netta le pavimento." Cinerella faceva tote le labores sin planger. Illa esseva un amabile juvena e su fede e malitiose sororastras esseva multo jelose de illa. Cinerella non habeva un lecto pro dormir. Illa passava le nocte presso le estufa circumferite de cinere, assi illa sempre esseva coperite de cinere.

Un die un messagero veniva a casa del familia de Cinerella pro portar un invitation al "Grande Ballo", que esseva celebrate pro le prince in le palatio. Le natural del sororastras deveniva plus mal que de habitude, quando illas ordinava Cinerella de preparar lor robas le plus pompose. "Tote le belle juvene homines del regno essera ibi," critava illas. "Nos debe haber le plus bon apparentia possibile."

"Per favor, permette que io va al ballo!" precava Cinerella. "Tu vole vader al ballo? Tu burla!"

Su matrastra fixava Cinerella e diceva: "Tu non pote vader al ballo. Tu habera multissime labor a facer, anque de post que tu habera adjutate tu sorores con le robas." Totes, excepte, Cinerella haberea refusate le adjuta, ma illa

4

esseva tanto caritabile... Al vespere del ballo le sororastras fortiava Cinerella curren hic e ibi secundo lor voluntate:

“Repassa mi roba ... pectina mi capillos ... trova mi scarpas.”

Al fin illas esseva preparate e, sin recognoscentia o salutation, le sororastras montava in carrossa e lassava Cinerella a casa, qui plorava in voce basse, solitari ante le estufa.

5

“Oh, io desirarea poter participar al ballo ... io sape, que io ha nihil a mitter, ma io amarea vader.”

Subito Cinerella audiva un voce amabile dicente: “To es tu fee patrinal. Netta tu lacrimas. Tu vadera al ballo. Face lo que io te dice.” Cinerella fixava le vetule femina qui haveva apparite improvemente. “Car patrina, fee amabile, io facera toto lo que tu dice”, surrideva Cinerella, ora felice.

Le fee inviava Cinerella al jardin pro monstrar la un cucurbita. Le fee lo toccava con su virga magic e illo deveniva immediatamente le plus splendide carrossa del mundo. Depost, le fee invitava Cinerella a prender le trappa pro muses del cocina. Intra illo il esseva sex muses blanc. Le fee patronal dava un tocco con su virga a tote le muses. Quatro parve muses se transformava in imponente cavallos blanc e le altere duo cambiava in duo elegante servitores.

“Ben, ora tu pote vader al ballo, Cinerella.”

“Ma io non pote ir con iste vetere veste,” diceva Cinerella.

Tosto le fee agitava su virga magic e transformava le vetere veste in roba bellissime, digne de un princessa, e duo scarpas de vitro a talon alte appareva a su pedes.

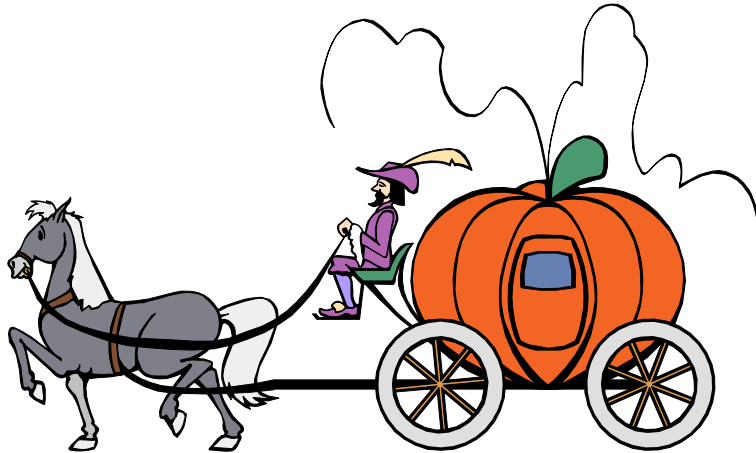
“Ora va e amusa te multo,” diceva le fee a Cinerella. “Ma memora, tu non debe restar un secunda post medienocete o tu belle vestimento se retransformara in le vetere veste.”

6

“To promitte non facer lo”, diceva Cinerella e iva al ballo.

Quando Cinerella arrivava al palatio un murmure se elevava in le sala: “Qui es iste bellissime juvena?”

Le prince regardava le juvena tote le vespere. Cinerella esseva si felice e gaudiose, que illa oblidava le tempore usque al momento, quando illa audiva le colpo de campana

a medienocte. “A revider Altessa. Io debe partir!” Con iste parolas illa fugiva del sala de ballo. In tote haste Cinerella non remarcava que illa perdeva un de su scarpas de vitro. Le prince curreva retro illa, ma illa dispareva. Solmente le scarpa de vitro remaneva. “Io incontrara iste juvena bellissime e la sposara,” proclamava le prince.

7

Ille inviava messageros con le scarpa de vitro, que cata puera del pais debeva probar. Finalmente illes veniva al casa de Cinerella. Le sororastras probava le scarpa, ma illo non esseva juste. “Proque non lo proba tu?” demandava le messagero a Cinerella. “Illo non essera juste,” critava un del sororastras, “proque illa non esseva al ballo.” Le scarpa de vitro esseva juste. Su patrina appareva e la toccava con su virga magic. Assi le vestimento de illa deveniva belle e le

messageros portava Cinerella al palatio.

Le prince esseva felicissime revider la. Preste le copula esseva maritate. Totes iva al nuptias, mesmo le sororastras, a illas Cinerella haveva pardonate tote le malignitate del passate. Totes viveva felice e al longe. Ma illes non moriva, proque illes continuamente vive in le narration de lor historia.

8